

Το πολύπαθο φράγμα Αγιονερίου Ελασσόνας...

Συζήτηση στο Περιφερειακό Συμβούλιο (για άλλη μια φορά) και ανακοινώσεις για ... μελέτη κόστους – οφέλους.

Δηλαδή ένα έργο που άρχισε να συζητείται στις αρχές της δεκαετίας του 1990 (ναι σωστά διαβάσατε!), δημοπρατήθηκε και άρχισε να κατασκευάζεται τη δεκαετία του 2000 και διακόπηκαν οι εργασίες (οριστικά) το 2006, τώρα η Περιφέρεια (μετά από 14 ολόκληρα χρόνια!) επιλέγει την επανεξέταση της ωφελιμότητάς του!

As αποφύγουμε τα χιλιοειπωμένα για κακό σχεδιασμό του έργου, για παθογένειες του τομέα μελετών και παραγωγής δημοσίων έργων, για διοικητικές /υπηρεσιακές ευθύνες, για πολιτικές ευθύνες κ.ο.κ.

Θα περιοριστούμε σε τρία ζητήματα:

1. Η ρύπανση του Ελασσονίτη (Ελασσονίτικου) ποταμού, στη λεκάνη του οποίου βρίσκεται το εγκαταλεημένο έργο, όσο περνούν τα χρόνια μεγαλώνει, ενώ παράλληλα η διαχείριση του προβλήματος από τους συναρμόδιους είναι προφανώς «πλημμελής». Κάποια πρόστιμα μερικών χιλιάδων ευρώ τους περασμένους μήνες δεν άλλαξαν την εικόνα. Η Διοίκηση - εάν το ήλπει - μπορεί να θέσει τέρμα στην ανομία και την οικολογική επιβάρυνση. Η όλη κατάσταση επηρεάζει και την ποιότητα υδάτων που (εάν κατασκευασθεί το φράγμα) θα συγκεντρώνονται στον ταμι-

ευθρά, αλλά και εκείνη των υδάτων που θα διατίθενται προς αξιοποίηση μέσω του ταμιευθρά ! (άρδευση, ύδρευση, ή άλλη χρήση).

Εφόσον δεν επιλύεται το βασικό αυτό θέμα, δικαίως μπορούμε να υποθέσουμε ότι η πολιτική και επικοινωνιακή διαχείριση του Αγιονερίου εξαρτάται κυρίως από τη ρύπανση και ότι οι αρμόδιοι ανέχονται την παράταση της εκκρεμότητας, «πιτώντας την μπάλα στην κερκίδα»!

Εάν δεν είναι έτσι, as προβεί επιτέλους κάποιος αρμόδιος (Υπουργείο, Περιφέρεια, Δήμος Ελασσόνας) σε μια δεσμευτική δήλωση ότι μέσα στην τρέχουσα τετραετία θα λύσει οριστικά το θέμα αυτό.

Εάν όχι, as παρουσιάσουν στον λαό τα εμπόδια που υπάρχουν και as ζητήσουν τη βοήθεια άλλων οργάνων της Πολιτείας (Εισαγγελία). Τέλος, εάν τίποτα από αυτά δεν συμβεί, απλά συμπράττουν στην οικολογική υποβάθμιση και ταυτόχρονα περιορίζονται στον ουδέτερο ρόλο του παρατηρητή και του καταγραφέα της ρύπανσης.

2. Εάν υποθέσουμε ότι επιλύεται το θέμα της ρύπανσης και οι αρμόδιοι δεσμεύονται ότι το έργο επιτέλους θα ολοκληρωθεί, θα πρέπει από τώρα να επανεξεταστεί ο αρχικός σκοπός του έργου, δηλαδή η άρδευση καλλιιεργειών στις ανάντη (της τε-

Από τον Κώστα Γκούμα,
γεωπόνο, πρ. δ/ντή Εγγείων
Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρο ΓΕΩΤΕΕ/Κ.Ε.

χνητής λίμνης) περιοχές Τσαριτσάνης – Γαλανόβρυσης.

Το βασικό ερώτημα (και στον βαθμό που δεν μεταβλήθηκαν πλήρως οι συνθήκες από την περίοδο του σχεδιασμού του έργου) είναι εάν οι ενδιαφερόμενοι αρδευτές - χρήστες του νερού (και ο φορέας που θα τους εκπροσωπεί) διατίθενται να σηκώσουν τις (προφανείς) σημαντικές δαπάνες λειτουργίας (π.χ. ηλεκτρική ενέργεια) και συντήρησης των έργων (φράγμα, αντιλιοστάσια, κ.α). Χωρίς μια τέτοια συζήτηση, κάθε είδους μελέτη είναι μάλλον περιττή και απλά εξυπηρετεί την παρέλευση άλλης μιας πολιτικής περιόδου (4ετίας), χωρίς «οχλήσεις», καθώς και την παράταση στην αξιοποίηση της επένδυσης (περίπου 10 εκατ. ευρώ), που έως τώρα έχει πραγματοποιηθεί με δαπάνες όλων μας!

Στο θέμα αυτό, εάν δηλαδή ενδιαφέρονται για το έργο, νομίζουμε ότι θα πρέπει να υπάρξει μια σαφής και δεσμευτική δήλωση και από τους τοπικούς παράγοντες της Ελασσόνας (Αυτοδιοίκηση, αρδευτές).

3. Σε περίπτωση που το Αγιονέρι τελικά δεν θα χρειαστεί για την άρδευση των περιοχών που προαναφέρθηκαν, as αναθέσουν τη διερεύνηση του ζητήματος στη ΔΕΥΑ Λάρισας, εάν και εφόσον και εκείνη το επιθυμεί, και as εξεταστούν οι προϋποθέσεις για την αξιοποίηση των υδάτων του ημιτελούς έργου. As σημειωθεί ότι ο όγκος αυτών των υδάτων θα ενισχύσει σε ποσοστό πάνω από το 50% των ποσοτήτων που καταναλώνει σήμερα η περιοχή Λάρισας για την ύδρευση των οικισμών. Χρήσιμο θα ήταν εάν η ΔΕΥΑΛ έκανε μια δημόσια παρέμβαση στο θέμα αυτό.

Εάν μετά από όλα τα παραπάνω και πάλι δεν βρεθεί «ενδιαφερόμενος» για τα ύδατα του Αγιονερίου, as σκεφθούν επιτέλους και την περίπτωση της καθαίρεσης των υφιστάμενων κατασκευών και την αποκατάσταση του τοπίου!

Άλλωστε κατά τη συζήτηση του θέματος (στο Περιφερειακό Συμβούλιο), κάποιοι είπαν πως το έργο αυτό δεν θα ολοκληρωθεί ποτέ!

Μήπως τελικά η καθαίρεσή του είναι πιο έντιμη από την παραπλανητική επικοινωνιακή διαχείριση του ημιτελούς έργου;